

Arrest

nr. 84 052 van 29 juni 2012
in de zaak RvV x / II

In zake: x

Gekozen woonplaats: x

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 8 april 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 22 februari 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 21 april 2011 met referentenummer x.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 april 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter C. BAMPs.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BELDERBOSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Egyptische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 11 februari 1979.

Op 17 november 2009 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

Op 22 februari 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ontvankelijk, doch ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

"(...) in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Dit criterium vereist onder meer dat betrokkene een ononderbroken verblijf in België heeft gekend sinds 31.03.2007. Betrokkene legt verschillende documenten voor om dit aan te tonen, namelijk getuigenverklaringen, medische attesten, een inschrijvingsattest Nederlandse les en een lidmaatschapskaart van een sportclub. Hoewel betrokkene verklaart sinds maart 2005 in België te verblijven, blijkt uit de grondige studie van het administratief dossier van betrokkene dat hij op 08.03.2007 een visumaanvraag type C heeft ingediend op de Belgische ambassade te Cairo, Egypte. Bijgevolg is zijn verblijf in België sinds 2005 onderbroken geweest en kunnen van de voorgelegde documenten enkel deze die verwijzen naar een verblijf van na 08.03.2007 (datum van de visumaanvraag) in aanmerking worden genomen. Dit betekent dat met het attest van dokter M. (...) die stelt dat betrokkene sinds 2005 op consultatie komt, geen rekening kan worden gehouden. Dit betekent eveneens dat door de verklaring van mevrouw W. B. (...) van 23.09.2009 de vroegste gekendheid van betrokkene in België na 08.03.2007 te dateren is in november 2007. Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat de verklaringen van mevrouw R. D. (...) en van mevrouw W. M. (...), die beiden stellen betrokkene sinds 3 jaar te kennen, niet kunnen weerhouden worden als bewijs van ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007. Beide documenten zijn immers niet gedateerd, waardoor een exacte datum van gekendheid niet kan worden afgeleid. Bijgevolg is niet aangetoond dat betrokkene sinds 31.03.2007 ononderbroken in België verblijft en kan betrokkene zich niet dienstig beroepen op het criterium 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009, niettegenstaande een deeltijdse arbeidsovereenkomst bij K. (...) BVBA van 07.10.2009 en een deeltijdse arbeidsovereenkomst bij E. (...) Bvba van 14.10.2009 voorlegt

Het feit dat betrokkene in België verblijft, katholiek zou zijn, lessen Nederlands volgt, bereid is om voltijds te werken, een vrienden- en kennissenkring heeft opgebouwd en getuigenverklaringen en attesten voorlegt, kan niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009."

2. Onderzoek van het beroep

Waar de verzoekende partij in haar eerste middel argumenteert dat:

"Art. 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt:

"De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Zij moet afdoende zijn."

Art. 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt:

"De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed

Het feit dat de motivering van de bestuurshandelingen cf. art. 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen afdoende moet zijn, houdt in dat de motivering draagkrachtig moet zijn, d.w.z. dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen (R.v.St., Cools, nr. 42143 van 3 maart 1993; Bulens, nr. 43596 van 30 juni 1993; Flamand, nr. 43782 van 12 juli 1993; Keirsebilck, nr. 51142 van 16 januari 1995; Jacques, nr. 51576 van 8 februari 1995; Van Hoorneweder, nr. 52975 van 18 april 1995).

De bestreden beslissing wordt enkel gemotiveerd door de overweging :

"Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8.B van de vernietigde Instructie van 19.07.2009. Dit criterium vereist onder meer dat betrokkene een ononderbroken verblijf in België heeft gekend sinds 31.03.2007. Betrokkene legt verschillende documenten voor om dit aan te tonen, namelijk getuigenverklaringen, medische attesten, een inschrijvingsattest Nederlandse les en een lidmaatschapskaart van een sportclub. Hoewel betrokkene verklaart sinds maart 2005 in België te verblijven, blijkt uit de grondige studie van het administratief dossier van betrokkene dat hij op 08.03.2007 een visumaanvraag type C heeft ingediend op de Belgische Ambassade in Caïro, Egypte. Bijgevolg is zijn verblijf in België sinds 2005 onderbroken geweest en kunnen van de voorgelegde documenten enkel deze die verwijzen naar een verblijf van na 08.03.2007 (datum van de visumaanvraag) in aanmerking worden genomen.

Dit betekent dat met het attest van dr. M. (...) die stelt dat betrokkene sinds 2005 op consultatie komt, geen rekening kan worden gehouden.

Dit betekent eveneens dat door de verklaring van Mevrouw Wendy B. (...) van 23.09.2009 de vroegste gekendheid van betrokkene in België na 08.03.2007 te dateren is in november 2007.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat de verklaringen van Mevrouw R. D. (...) en van Mevrouw W. M. (...) die beiden stellen betrokkene sinds drie jaar te kennen, niet kunnen weerhouden worden als bewijs van ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007.

Beide documenten zijn immers niet gedateerd, waardoor een exacte datum van gekendheid niet kan worden afgeleid.

Bijgevolg is niet aangetoond dat betrokkene sinds 31.03.2007 ononderbroken in België verblijft en kan betrokkene zich niet dienstig beroepen op het criterium 2.8. B van de vernietigde instructies van 19.07.2009, niettegenstaande een deeltijdse arbeidsovereenkomst bij K. (...) BVBA van 07.10.2009 en een deeltijdse arbeidsovereenkomst bij E. (...) BVBA van 14.10.2009 voorlegt."

Verzoeker laat tegen deze beslissing en tegen deze motivering gelden dat hij effectief sinds maart 2005 in België verblijft, maar aanvang 2007 voor korte tijd terug naar Egypte is gereisd om een visum op de Belgische Ambassade in Caïro te halen, teneinde in België te kunnen huwen.

Hij was vóór 31 maart 2007 terug in België.

Ten onrechte overweegt de bestreden beslissing dat de verklaringen van Mevrouw R. D. (...) en Mevrouw W. M. (...), die beiden stellen betrokkene sinds drie jaar te kennen, niet kunnen weerhouden worden als bewijs van ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007, omdat beide documenten niet gedateerd zijn, waardoor een exacte datum van gekendheid niet kan worden afgeleid.

De beide documenten werden echter opgesteld met het oog op het verzoek om machtiging tot verblijf in het kader van de Instructie van 19 juli 2009 en ze werden per aangetekend schrijven van 13 november 2009 bij de Burgemeester van de Stad Antwerpen ingediend.

Dit houdt in dat de attesten uiterlijk op 13 november 2010 werden opgesteld, zodat de erin vervatte verklaringen dat de betrokken personen verzoeker sinds ongeveer drie jaar kennen, terugverwijzen naar ten laatste de periode rond 13 november 2006.

Uit de attesten in kwestie kan dus wel degelijk een chronologie worden afgeleid en ze houden in dat verzoeker wel degelijk in België gekend was vóór 31 maart 2007.

Overigens is verzoeker slechts voor korte tijd uit België afwezig geweest, te vergelijken met een vakantie, en heeft het attest van dokter M. (...) wel degelijk bewijswaarde voor wat betreft het feit dat verzoeker sinds maart 2005 op consult kwam bij deze geneesheer, en dus reeds in maart 2005 in België verbleef.

Door de attesten van dr. M. (...), Mevrouw R. D. (...) en Mevrouw W. M. (...) zonder meer af te wijzen, zonder de erin vervatte bewijswaarde of de bewijswaarde op grond van de omstandigheid dat de attesten in kwestie ten laatste op 13 november 2009 werden opgesteld in rekening te brengen, heeft de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid duidelijk art. 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en art. 62 van de wet van 15 december 1980 geschonden."

en in het tweede middel voorhoudt dat:

"Tweede middel:

Schending van de wet, met name schending van de inhoudelijke beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De bestreden beslissing wordt enkel gemotiveerd door de overweging:

"Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8. B van de vernietigde Instructie van 19.07.2009. Dit criterium vereist onder meer dat betrokkene een ononderbroken verblijf in België heeft gekend sinds 31.03.2007. Betrokkene legt verschillende documenten voor om dit aan te tonen, namelijk getuigenverklaringen, medische attesten, een inschrijvingsattest Nederlandse les en een lidmaatschapskaart van een sportclub. Hoewel betrokkene verklaart sinds maart 2005 in België te verblijven, blijkt uit de grondige studie van het administratief dossier van betrokkene dat hij op 08.03.2007 een visumaanvraag type C heeft ingediend op de Belgische Ambassade in Cairo, Egypte. Bijgevolg is zijn verblijf in België sinds 2005 onderbroken geweest en kunnen van de voorgelegde documenten enkel deze die verwijzen naar een verblijf van na 08.03.2007 (datum van de visumaanvraag) in aanmerking worden genomen.

Dit betekent dat met het attest van dr. M. (...) die stelt dat betrokkene sinds 2005 op consultatie komt, geen rekening kan worden gehouden.

Dit betekent eveneens dat door de verklaring van Mevrouw W. B. (...) van 23.09.2009 de vroegste gekendheid van betrokkene in België na 08.03.2007 te dateren is in november 2007.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat de verklaringen van Mevrouw R. D.(...) en van Mevrouw W. M.(...) die beiden stellen betrokkene sinds drie jaar te kennen, niet kunnen weerhouden worden als bewijs van ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007.

Beide documenten zijn immers niet gedateerd, waardoor een exacte datum van gekendheid niet kan worden afgeleid.

Bijgevolg is niet aangetoond dat betrokkene sinds 31.03.2007 ononderbroken in België verblijft en kan betrokkene zich niet dienstig beroepen op het criterium 2.8. B van de vernietigde instructies van 19.07.2009, niettegenstaande een deeltijdse arbeidsovereenkomst bij K. (...) BVBA van 07.10.2009 en een deeltijdse arbeidsovereenkomst bij E. (...) BVBA van 14.10.2009 voorlegt."

Verzoeker laat tegen deze beslissing en tegen deze motivering gelden dat hij effectief sinds maart 2005 in België verblijft, maar aanvang 2007 voor korte tijd terug naar Egypte is gereisd om een visum op de Belgische Ambassade in Cairo te halen, teneinde in België te kunnen huwen.

Hij was vóór 31 maart 2007 terug in België.

Ten onrechte overweegt de bestreden beslissing dat de verklaringen van Mevrouw R. D. (...) en Mevrouw W. M. (...), die beiden stellen betrokkene sinds drie jaar te kennen, niet kunnen weerhouden worden als bewijs van ononderbroken verblijf sinds 31.03.2007, omdat beide documenten niet gedateerd zijn, waardoor een exacte datum van gekendheid niet kan worden afgeleid.

De beide documenten werden echter opgesteld met het oog op het verzoek om machtiging tot verblijf in het kader van de Instructie van 19 juli 2009 en ze werden per aangetekend schrijven van 13 november 2009 bij de Burgemeester van de Stad Antwerpen ingediend.

Dit houdt in dat de attesten uiterlijk op 13 november 2010 werden opgesteld, zodat de erin vervatte verklaringen dat de betrokken personen verzoeker sinds ongeveer drie jaar kennen, terugverwijzen naar ten laatste de periode rond 13 november 2006.

Uit de attesten in kwestie kan dus wel degelijk een chronologie worden afgeleid en ze houden in dat verzoeker wel degelijk in België gekend was vóór 31 maart 2007.

Overigens is verzoeker slechts voor korte tijd uit België afwezig geweest, te vergelijken met een vakantie, en heeft het attest van dokter M. (...) wel degelijk bewijswaarde voor wat betreft het feit dat verzoeker sinds maart 2005 op consult kwam bij deze geneesheer, en dus reeds in maart 2005 in België verbleef.

Door de attesten van dr. M. (...), Mevrouw R. D. (...) en Mevrouw W. M. (...) zonder meer af te wijzen, zonder de erin vervatte bewijswaarde of de bewijswaarde op grond van de omstandigheid dat de attesten in kwestie ten laatste op 13 november 2009 werden opgesteld in rekening te brengen, heeft de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid duidelijk het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden."

blijkt dat het betoog van de verzoekende partij tot doel heeft een toepassing van de vernietigde instructie van 19 juli 2009 te verkrijgen. Haar argumentatie beperkt zich tot het bekritisieren van de wijze waarop deze instructie werd toegepast.

De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat

hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9bis van de vreemdelingenwet en naar de redenen waarom de aanvraag ongegrond verklaard wordt.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt.

Voorts dient op het volgende gewezen te worden:

Ter terechtzitting wordt er gewezen op het arrest nummer 215.571, uitgesproken op 5 oktober 2011 door de Raad van State.

Dienaangaande wordt op het volgende gewezen:

Artikel 9 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland."

Artikel 9bis van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)"

De toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;
2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De bestreden beslissing oordeelt dat de aanvraag ontvankelijk, doch ongegrond is en dat de verblijfsmachtiging dus niet wordt toegekend aan de verzoekende partij. Artikel 9bis van de vreemdelingenwet bevat geen criteria waaraan de aanvraag om machtiging tot verblijf moet voldoen om gegrond te worden verklaard noch criteria die ertoe leiden de aanvraag ongegrond te verklaren (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651).

Met betrekking tot de gegrondheid van de aanvraag, met name of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid heeft op 19 juli 2009 instructies opgesteld waarin criteria worden opgesomd voor het gegrond verklaren van de aanvraag en de toekenning van een verblijfsmachtiging. Deze instructie van 19 juli 2009 werd vernietigd bij arrest van de Raad van State van 9 december 2009 met nr. 198.769 omdat zij *“het mogelijk maakt dat vreemdelingen die zich in de daarin omschreven voorwaarden bevinden ervan ontslagen worden aan te tonen dat er in hun geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn, terwijl enkel de wetgever dit vermog te doen”*, omdat *“door dit in de bestreden instructie te doen, een aan de wetgever voorbehouden domein wordt betreden”* en omdat *“uit het bovenstaande volgt dat de bestreden instructie voor vernietiging vatbaar is aangezien ze een nieuwe rechtsregel aan de rechtsorde toevoegt.”*

Voorts oordeelt de Raad van State dat bij de ongegrondverklaring van de aanvraag om machtiging tot verblijf, uitsluitend omdat niet aan de voorwaarden uit de vernietigde instructie is voldaan, de voorwaarden van de instructie van 19 juli 2009 als een dwingende regel worden toegepast waarbij de bevoegde staatssecretaris over geen enkele appreciatiemogelijkheid meer beschikt. Dergelijke handelwijze leidt tot de toevoeging van een voorwaarde die niet is voorzien in artikel 9bis van de vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan niet toelaten dat bindende voorwaarden aan artikel 9bis van de vreemdelingenwet worden toegevoegd, omdat dit artikel geen criteria bevat (RvS 5 oktober 2011, nr. 215.571; RvS 1 december 2011, nr. 216.651). Dienvolgens vermog de Raad niet te toetsen aan de vernietigde instructie. De verzoekende partij kan uit het al dan niet voldaan zijn aan bepaalde criteria uit voornoemde instructie, op zichzelf geen rechtsmiddel putten om tot de onwettigheid van de beoordeling van de bestreden beslissing te besluiten (RvS 6 maart 2012, nr. 218.332).

Uit hetgeen voorafgaat, volgt dat *in casu* het betoog van de verzoekende partij inzake de schending van de door haar aangehaalde bepalingen in de middelen dat een ruimere toepassing van de voorwaarden van de instructie van 19 juli 2009 vooropstelt, niet dienstig is.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). De verzoekende partij voert geen andere argumenten aan dan deze die hoger werden besproken zodat haar grief samenvalt met het voorgaande. Dit onderdeel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPES,

voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPES